

Lůžko z kopretin

Helena Vondráčková

Hádej, kam půjdou mé sny spát,
kde smím lůžko stlát,
tou tmou, v níž láska má hrad,
tam, kde hnízdo má sluka v rákosí,
kde v noci, ráno si
pár žab tou tmou klábosí.

Mám lůžko z kopretin,
je skryté hustou trávou.
Vál vítr do houštin,
dál uspává mě zprávou,
je vlídný klid,
vše jak má být,
zní trávou.

Dálkou sem dál zní městský shon,
jak lidsky krásný zvon,
jen on, ten má něžný tón,
vzácnou, tak vzácnou písni zní,
v ní děti své sny sní,
já s ním teď smývám prach dní.

Mám lůžko z kopretin,
je skryté hustou trávou.
Vál vítr do houštin,
dál uspává mě zprávou,
je vlídný klid,
vše jak má být,
zní trávou.

Mám lůžko z kopretin,
je skryté hustou trávou.
Vál vítr do houštin,
dál uspává mě zprávou.

Mám lůžko z kopretin,
je skryté hustou trávou...